

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2015/5

**„Bölcsé teszek és megtanítalak, melyik úton kell járnod,
tanácsot adok, rajtad lesz a szemem.” (Zsolt 32,8)**

Felnőtt konfirmáció

Hátul (balról): Horog László, Kiss Ármin, Püski Lajos lelkész; Diviánszky Ákos, Jeges Balázs
Középső sor: Szabó Ágnes, Gáspár Eszter, Berényiné Kirilla Kinga, Varga Mónika
Első sor: Pálowska Dóra, Nagyné Szűcs Mónika, Szepesiné Papp Mária, Halászné Nagy Adrienn, Gáspár Ildikó

„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Bemutakozás

Szeretett Gyülekezet!

Szívünkben örömteli várakozással állunk most itt előttetek, azzal a szándékkal, hogy megerősíthessük hitünket Istenben, Jézus Krisztusban.

De nézzük meg, mi is előzte meg mindezt a komoly, felelősségteljes, életre szóló döntésünket.

Egész életünkben várakozunk, várunk valami jobbat, szebbet, várunk valakire, aki jobba, szebbé teszi/teheti az életünket. Mindannyian egy békés, nyugalmas, egészséges életre vágyunk, ennek érdekében igyekszünk megfelelni mindenkinek a környezetünkben, mert úgy véljük, hátha akkor jól cselekszünk, hátha akkor rendbe jön az életünk. Vagy megyünk a saját fejünk után, konok módon, mert mi tudjuk, mi jó nekünk, és nem engedünk közel senkit, hogy beleszóljon az életünkbe. De a legfontosabbat kifejejtjük mindebből, mégpedig Istent és az Ő szeretetét. Ami nélkül tehetünk bármilyen jól is, nem lesz teljes és boldog az életünk. Az örök hiány, az örök üresség ott lesz a szívünkben. Ezt mindannyian átéltük, a keresés időszakát, a hiány napjait. De most itt állunk, és az Úrhoz jöttünk, hogy elmondjuk Neki: köszönjük! Köszönjük, hogy várt ránk, hogy utánunk jött, hogy megfogta a kezünket, és elvezetett arra az útra, melyen nekünk járnunk kell. Köszönjük határtalan, önzetlen és gyógyító szeretetét! És ahogy a 2Mózes 23,20-ban olvashatjuk: „Ímé én angyalt küldök előtted, hogy megőrizzen az úton és bevigyen arra a helyre, amelyet

kijelöltem.” S lám, itt vagyunk. Mindannyian más úton érkeztünk idáig. Vannak köztünk olyanok, akik már konfirmáltak gyermekként, ők így vallanak: „*Mások akaratából konfirmáltam. De már megbocsátást kaptam, sőt az azt követő, Istennek hátat fordító időszakért is. Mindenért. Most saját meggyőződésemből, örömmel mondhatom: Uram, én is nagyon szeretlek, használj terved szerint!*”

Egy másik társunk ezt írta: „*Én már konfirmáltam korábban, de akkor még nem gondoltam bele ennek jelentőségébe. Tavalý volt az életemnek egy olyan fordulópontja, amely során arra jöttem rá, hogy szükségem van a hitre és Istenre. Ekkor már komolyan elhatároztam, hogy Isten útját akarom járni, és erről a döntésemről a konfirmáció alkalmával tanúbizonyságot teszek.*”

Többen most állunk itt először, egyikőnk így vall: „*Kísértések között telnek napjaim, keresni kezdtem a szabadítót, és a szabadító Isten rám talált. Bátorságot kaptam ahhoz, hogy a gyülekezethez csatlakozzam. Itt olyan élő közösségre találtam, amelyet nem tapasztaltam eddigi életem során. A bibliaiskolai közösség, az ismeret, az énekek és a közös imádság most is támasz. Igen, még mindig csak „fogyasztó” vagyok – tiszteletes úr szavaival élve, – de szeretnék szolgáló tag lenni. Szeretném megtalálni a hitben boldog életet.*” Másik társunk így ír: „*A Bibliaiskola során újraolvastuk a régóta ismerős bibliai történeteket, rendszeresen közösen énekeltünk és imádkoztunk, elmélyült a hitünk. Így érett be a döntés, miszerint keresztkedni és konfirmálni szeretnék. Úgy érzem, jó úton járok, nyugodtabb vagyok.*” Míg harmadik társunk

ezt írta: „Olyan érzés volt számomra erre a gyülekezetre rátalálni és bibliaiskolába járni, mint a pusztában tévelygő szomjúhozó vándornak vízre lelni.” Illetve ezt: „Krisztus Lelke arra a döntésre juttatott, hogy vessem alá magam az Atya megszöல்லójának, hogy Krisztus Igéje által megtisztogasson.” Most mutatkozik meg igazán, milyen fontos üzenetei vannak az istentiszteleteknek, hiszen egyik konfirmálásra készülő társamra oly nagy hatással volt egy igehirdetés, hogy úgy döntött, Krisztus útjára lép: „Egy istentiszteleten vettem részt, ahol a lelkész a hitről, a hűségről és a bizalomról beszélt. Ez a prédikáció ma is, nap mint nap kíséri utamat. Figyelmeztet arra, hogy másként is lehet és kell élni, hogy a szeretetnek, a hitnek milyen hatalmas ereje van. Istenben való hitem nem csak lelkileg, de emberileg is erősít.”

Döntésünkben és hitünk megerősítésében nagyon fontos szerepet játszik a közösség, amely szeretettel befogad, a közösség, amely családdá válik, amely biztonságot ad, a közösség, ahol érezzük, itthon vagyunk. Így volt ez velünk is. „Amikor beléptem az ajtón, megfogott egy érzés. Az emberek kedvesek voltak, családias hangulatot éreztem. Biztosan tudtam, ide szeretnék tartozni, szeretném megismerni a Bibliát és megérteni az Igét. A Teremtő és Igéje által gyökeresen megváltozott az életem, sokkal türelmesebbnek érzem magam, és kezdem megérteni és elfogadni az életem eddigi történéseit. Segít a megbocsátásban és az elengedésben.” Hasonlóan érzek én is. Ma már teljesen másképp gondolkodom, más a fontos az életemben. Sokkal nyugodtabb vagyok, máshogyan tekintek a körülöttem lévőkre.

Hálás vagyok Istennek, hogy idevezetett. Bár néha úgy érzem, még mindig keresem az utam, de azt biztosan tudom, hogy az Úr velem van és nem hagy magamra. „Bölcsé teszek és megtanítalak, melyik úton kell járnod, tanácsot adok, rajtad lesz a szemem.” (Zsolt 32,8) Biztonságban vagyok, mert tudom, hogy Jézus Krisztus tanításait kell megtartanom, Őt kell követnem, és Őhöz hasonlóan lennem. Mennyei Atyánk! Lelked ereje nyissa meg bizonyosságtételle szívünket, és Szentlelked erejével segíts, hogy követhessük megváltó Urunkat, és hűséges tagjai lehessünk református egyházunknak! Ámen.

Szabó Ágnes

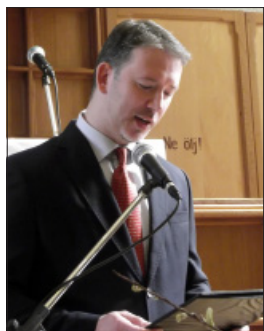
Konfirmáló keresztelése

Konfirmált megáldása

Konfirmáltak köszöntése

Kedves most konfirmáltak!

A felnőttek konfirmációját előkészítő Bibliaiskolában – melyen ez évben ti is részt vettek – visszatérő példa a vonat és a

vonaton való utazás, mely életünk útját jelképezi. A példának különösen fontos eleme, hogy a vonat, azaz az életünk, melyik irányba megy. Isten akarata szerinti irányba, vagy épp az ellenkező irányba, és hogy elfogadjuk-e a felülről jövő segítséget, hogy a helyes irányba fordulhassunk. Nos, a tavaly konfirmált utasok nevében örömmel köszöntelek benneteket mint legújabb utasokat.

Természetesen, mint annyi példa, ez is sántít, mert ugye nem a konfirmáció határozza meg, hogy valaki jó irányba utazik-e vagy sem. Mert konfirmáció előtt és után is haladhat bárki akár ebbe, akár abba az irányba. Viszont mindenképp biztató, és reménységre ad okot, ha valaki felnőttként arra adja a fejét, hogy nyíltan megvallja, és a közösség előtt megerősítse, hogy ő bizony abba az irányba tartó vonaton akar ülni, mely az Úr felé visz.

S ez a vonat kinek-kinek más-más sebességgel és egyen-egyenként különböző kanyarokkal halad az élet kisebb-nagyobb hegyként tornyosuló problémái és örömei között.

Ti most, életetek zakatoló útján, ezen az ünnepi alkalmon kihajoltok a vonatnak az ablakán, két kézzel integetve, büsz-

kén mutattok példát a gyülekezet előtt, kiáltván, hogy itt vagyunk, ide nézzetek, utazunk, erre megy a jó vonat, és mi is rajta vagyunk. De az út folyamán időnként természetesen válaszokat kerestek az út, azaz az élet értelmével kapcsolatban, a „Miért éljek?” kérdésre. Miközben velünk, korábban konfirmáltakkal és a majd csak ezután konfirmálókkal ti is bejártatok egy utat a hit létezésének elismerésétől a személyes hit megvallásáig. De gondolkodjunk csak bele, micsoda távolság van az út eleje és vége között!

Az élet egyik legnehezebb kérdésére, a „Miért éljek?” kérdésre választ találtatok, amit mi sem bizonyít jobban, mint hogy itt álltok szívben és testben ünneplőbe öltözve. Azon ritka ünnepek egyike ez, ahol nem egy történelmi vagy természeti eseményt ünneplünk, nem egy évfordulót, vagy valamit, ami a múltban volt, hanem itt és most ti teszitek ezt a napot ünneppé. Ti ünnepeltek, és mi ünneplünk benneteket azért, hogy itt, a gyülekezet előtt megvalljátok, hogy elfogadjátok Isten ajándékát!

Nekünk, korábban konfirmáltaknak ez a nap egyben a mi visszaemlékezésünk is a saját útjainkra, az Istennel való találkozásunkra, és egyben számot is vethetünk, hogy így, egy év elteltével, milyen irányba és milyen sebességgel robog a saját vonatunk.

Ezért köszönjük Istennek és nektek, hogy meghoztátok a döntést, hogy a krisztusi vasúton társaink kívántok lenni.

Kedves új útitársaink!

Jó utat kívánok mindannyiunknak!

Kozák Tamás

„Fogadjátok be tehát egymást, ahogyan Krisztus is befogadott minket az Isten dicsőségére” (Róm 15,7)

Tisztelt Gyülekezet, kedves most konfirmált Testvérek!

Hálával tartozunk Istennek, hogy új követőket, testvéreket adott közösségünknek, bizonyosságul arra, hogy a Krisztusban hívő élet minta és érték egy olyan világban, ahol az érték relatív, és csak máról holnapra szól.

Lehet, hogy mindannyian más úton, különböző indíttatással jutottunk el arra a felismerésre, hogy átadjuk életünket a Krisztusnak, a mi Urunknak, de a lényeg az, hogy meghoztuk ezt az életünket átforgató, személyes, belülről jövő döntést. „Aki pedig minket veletek együtt Krisztusban megerősít és felken, az Isten az.” Pál apostolnak a korinthusbeli gyülekezethez írott eme mondata azt is üzeni, hogy nem vagytok egyedül a döntéseitekben, azzal, hogy nekünk, a gyülekezetnek kijelentettétek azt, hogy Jézus a megváltótok, hogy hisztek a bűnök bocsánatában és az örök életben.

A konfirmáció valami olyan, amire mindnyájunknak, minden időben szükségünk van, és amit egyedül sohasem kaphatunk, csak másokkal együtt, a Krisztus-test közösségében.

Van egy harmadik aspektusa is annak, hogy hiteteket megerősítettétek, megvallottátok, mégpedig az, hogy az a külvilágnak is üzen, azoknak, akik még nem léptek be a krisztuskövetők táborába, azoknak, akiknek még kételyeik vannak,

akiknek még nincs tisztánlátásuk abban, hogy mi az, ami követendő, és mi az, ami elkerülendő. Akik az alapján mérlegelnek, hogy ez vagy az az ember mit mondott és mit tett, és hogy milyen életet él. A krisztushívő ember nem tökéletes, nem tudunk úgy viselkedni ahogy az a hitünk-ből fakad. De a krisztushívő

ember tudja, hogyha nem Krisztusra néz, akkor elveszett.

Az az út, amelyre most léptetek, több szakaszból áll; Olyanból, ahol gyorsan lehet haladni, sőt száguldani. Lesznek olyan szakaszok, ahol látszólag lassabb a haladás. És vannak megállók, ahol végig lehet gondolni a megtett úton tapasztaltakat, vagy meg lehet hallgatni hívő társaink bizonyosságait.

De az út bármelyik részében is állunk, nyitottnak kell lennünk, mindig készen kell állnunk arra, hogy tanuljunk az imáinkra kapott válaszból, a Szentírásban megfogalmazott üzenetből és egymás életéből, bizonyosságaiból.

Mi, gyülekezet, most már hitben testvérek, készen állunk arra, hogy megoszszuk veletek mindazt, amit tanítványok megértettünk, és azokat a dolgokat is, amelyek türelemre, bölcsességre intettek bennünket.

Várunk benneteket az istentiszteletekre, a gyülekezeti rendezvényekre, például a közeli Összetartozásunk napjára és a nyári gyülekezeti többgenerációs táborunkba.

Mi készen állunk arra, hogy segítsünk. Éljetek hát ezzel!

Az Úr szeretete kísérfen benneteket!

Kerti Péter

Konfirmáltak imádsága

Mennyei Atyánk!
Meghatódottan, há-
lával telt szívvel ál-
lunk ma itt Előtted.
Hosszú utat jártunk
be, amíg életünk-
ben és lelkünkben
megszületett a dön-
tés. A döntés, hogy

a Te utadat választjuk.

Köszönjük, hogy míg tévutakon kóborol-
tunk, amíg a rossz irányba haladó vonaton
ültünk, te mégis mellettünk voltál, türel-
mesen vártál bennünket. Türelmes voltál,
mikor hátat fordítva Neked jártuk az utun-
kat. Akkor is, mikor néha meg-megállva
elgondolkoztunk: biztos, hogy ez a jó út?
És akkor is, mikor már Feléd fordulva
bizonytalanul elindultunk egy új irányba.
Köszönjük, hogy hétről-hétre tisztele-
tes úr segítségével megismerhettük és
megérthettük a használati útmutatódat
életünkhöz, hogy Igédet lépésről-lépésre
megismerve, a segítségeddel elkezdhet-
tünk rendet rakni életünkben, lelkünkben.
Köszönjük, hogy ehhez a szeretetteljes
gyülekezethez csatlakozhatunk.

Köszönjük bátorításukat és segítségüket,
amivel még inkább megerősítették a
döntésünket. A döntésünket, hogy Téged
választunk, megújítjuk szívünket és hitün-
ket Feléd. Köszönjük, hogy hazataláltunk.
Kérünk Téged, Mennyei Atyánk, légy
mellettünk továbbra is, hogy a jó irányban
maradhassunk.

Kérünk, segíts, hogy hitünk napról nap-
ra mélyülhessen, és megmaradhassunk
Benned.

Kérünk, segíts, hogy figyelmünk irá-
nyodba soha ne lankadjon, és egész
életünket a Te szereteted és kegyelmed

töltse be. Kérünk, segíts, hogy a most tett
fogadalmunkhoz és Hozzád mindig hűek
maradjunk. Áldd meg életünket, hogy mi
is útjelző kövekké válhassunk!

Kérünk, áldd meg lelki vezetőink munká-
ját, áldd meg ezt a gyülekezetet. Ámen.

Halászné Nagy Adrienn

Urunk, Istenünk,
köszönjük ezt az
életet, amit nekünk
szántál.

Tudjuk, hogy a ne-
hézségek erősíte-
nek minket, és azt,
hogy nem könnyű
sokszor leküzdeni

őket, de tudjuk, te mellettünk állsz, vé-
desz és segítesz, bár sokszor ezt észre
sem vesszük.

Bocsásd meg, kérjük, a gyarlóságunkat,
hogy volt, hogy hátat fordítottunk neked
sokszor.

De Te kitarottál mellettünk, és segítettél,
amikor arra volt szükségünk, és gátoltál,
amikor túlzásba vittünk dolgokat.

Kérünk, mutass utat, és továbbra is segíts
nekünk, amikor elveszünk.

Hálát adunk a barátokért, a családjáért és
mindenkiért, akik kitarottak mellettünk,
minden nehézség ellenére.

Kérünk téged, áldd meg ezt az istentisz-
teletet, konfirmáló társaimat és a gyüle-
kezetünket.

Soha nem felejtjük el azt az ajándékot, me-
lyet Te ingyen kegyelemből adtál nekünk,
hogy aki hisz tebenned, el ne vesszen,
hanem örök élete legyen. Ámen.

Pálocska Dóra

Pünkösd: a Szentlélek folyamatos áradása

Hétfőn nem dolgozunk, nincs tanítás, újra egy hosszú hétvége, amelyet tartalmasan el lehet tölteni. Ehhez hasonló gondolatok fogalmazódhatnak meg ma általában pünkösöd ünnepével kapcsolatban. Viszont megkérdezni az emberek többségétől, hogy mi az a pünkösöd, miért ünnep, vakmerő vállalkozás lenne. Hiányos a mai emberek ismerete a pünkösddel kapcsolatosan. A karácsonnyal és a húsvétal nagyjából tisztában vannak, de a pünkösöd rejtély sokak számára.

Sok esetben egyházunknak és gyülekezeteinknek is szembe kell néznie ezzel a problémával. Karácsonykor és húsvétkor még aránylag szépen megtelnek a templomaink az úrvacsoraosztás alkalmával, pünkösdkor viszont szinte csak a rendszeresen templomba járók vannak jelen. Pünkösöd ünnepe perifériára szorult, pedig a karácsony és a húsvét is csak a pünkösöd fényében értelmezhető. Hitünknek és közösségi létünknek is ez az alapja, ez a támpillére. Hiszen a karácsony fizikai értelemben csak egyszeri csoda, amikor elküldte közénk Isten az Ő egyszülött Fiaát. A nagypénteki események is csak egy alkalommal történtek meg látható módon, és a húsvét is csak egyszeri csoda, amikor Isten feltámasztotta Fiaát a halálból.

És ezután? Ott vannak a tanítványok, tudják, hogy mi a feladatuk, hiszen Jézus Krisztus a mennybemenetele előtt egyértelműen és határozottan tudtukra adta, mit kell cselekedniük: *„Menjete el tehát, tegyete tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.”* (Mt 28,19-20)

Megvan tehát, mit kell cselekedniük, de nincs meg a hogyan. Tudták ugyan, hogy megkapják a Szentlelket, de ennek ellenére kissé félszegen és tétovázva állnak ott, Jeruzsálemben. Ám ekkor Isten elküldi Szentlelkét, hogy át tudják adni azt a csodálatos üzenetet mindenkinek a világban, hogy Krisztus feltámadott, valóban feltámadott.

Ez a pünkösöd lényege, és egyben újszerűsége is, mert itt nincs szó sem angyalokról, sem mennyei seregekről, hanem néhány tétovázó, magával mit kezdeni nem tudó ember jelenik meg, akikre az Úr Isten kiárasztja a Lelkét, és azt mondja nekik, hogy menjetek, most már nemcsak azt tudjátok, mit kell tennetek, hanem azt is, hogy hogyan.

Ekkor, Péter igehirdetése nyomán, megalakul az első gyülekezet és megszületik az egyház. Isten a Szentlelke által felébreszti a fásultságba és reménytelenségbe temetkezett embereket, és Krisztusban egy közösséggé kovácsolja őket.

És ez azóta is tart. Pünkösöd a Szentlélek kitöltetésének ünnepe. De a Lélek kiáradása nem szűnik meg. Folyamatosan árad ránk. Ennek is köszönhető, hogy folyamatosan, újabb tagokkal bővül gyülekezetünk, és ennek köszönhető, hogy nekünk is lehetőségünk van megtérni, s folyamatosan megújulni. És ennek köszönhető, hogy el tudjuk mondani mi is mindenkinek, hogy igen, Krisztus feltámadott. A Szentlélek felébreszt bennünket is fásultságainkból, reménytelenségeinkből. Legyünk készek mindig befogadni, hogy az Úr Isten Szentlelkével felvértezve munkálkodjunk gyülekezetünkben és mindennapjainkban. Ámen.

Szilágyi János segédlelkész

„Maga a Lélek tesz bizonyosságot a mi lelkünkel együtt arról, hogy valóban Isten gyermekei vagyunk.” (Róm 8,16)

Hírek

- ♦ *Május 14-én, áldozócsütörtökön* fél 11-kor tartunk istentiszteletet.
- ♦ *Május 17-én, vasárnap* fél 11-kor **fiatalok konfirmálnak.**
- ♦ *Május 21-23 között bűnbánati istentiszteletek* lesznek 6 órától.
- ♦ Pünkösdvasárnap fél 9-kor és fél 11-kor **úrvacsorás istentiszteleteket** tartunk.
- ♦ *Május 24-én, délután 5-től zenés áhítat* lesz, Bereczki Ákos orgonál.
- ♦ **Pünkösd másodnapján** *csak* fél 11-kor lesz istentisztelet.
- ♦ *Május 31-én 3 órától családi évváró* istentisztelet lesz.
- ♦ *Június 14-én a fél 11-es istentiszteleten a kórus évváró* alkalmát tartja.

Debrecen-Nagygyerdei Református Egyházközség
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Tel.: (52) 410-811
Felelős kiadó: Püski Lajos, lelkipásztor
Nyomda: Litográfia Készült: 1300 példányban
23. évfolyam 5. szám

www.refnagyszerdo.hu

*Áldott pünkösdünnepet kívánunk
minden kedves olvasónknak!
a Szerkesztőség*

1% + 1%

- ♦ Az egyik 1% átutalásához *Református Egyházunk* technikai száma: **0066.**
- ♦ A másik 1% átutalásához a *“Nagygyerdei Egyházközségért” Alapítvány* adószáma: **18545269-1-09.**

Imádkozzunk...

- ♦ érettségizőkért,
- ♦ új gyülekezeti tagjainkért,
- ♦ magányosokért.

NYOMTATVÁNY

DEBRECEN

